

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **D. R.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. října 2022, č. j. OAM-110/ZE-ZA11-P10-2022, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

- 1. Shora označeným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

- 2. Žalobce nejprve uvedl důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu. Šlo o obavy z vývoje politické situace v zemi původu a zvyšující se tlak na národnostní menšiny a

ateisticky smýšlející osoby, jako je on sám. Následně dodal, že nad rámec výše uvedených nových skutečností odkazuje na již dříve uvedené důvody, tj. obava z politického vývoje v zemi původu a možných důsledků na jeho rodinu a obava z povinnosti nastoupit k vojenské službě, což by mohlo mít za důsledek, že by byl nucen bojovat proti svému přesvědčení, je totiž pacifistou.

3. Dále nesouhlasil se závěry žalovaného a jeho hodnocením případu. Podle něj si neopatřil dostatek podkladů, na základě kterých by mohl řádně a objektivně vydat žalobou napadené rozhodnutí.
4. Měl za to, že žalovaný se nezabýval dostatečně politickou situací v zemi původu a jejími důsledky na žalobce. Bylo zřejmé, že při návratu do Kazachstánu mu pravděpodobně bude značně nepříjemněn život a hrozilo by mu pronásledování z důvodu jeho postojů a ateistického smýšlení. V Kazachstánu je dlouhodobě sílící vliv muslimské části obyvatelstva a žalobce osobně zná jedince, kteří jsou vězněni z důvodu účasti na protestech a to zejména ze strany radikálních muslimů, kteří se infiltrují do státní správy.
5. Podle žalobce pak žalovaný nedostatečně zhodnotil politickou situaci v zemi původu a její vývoj po událostech v lednu 2022 a po invazi Ruska na Ukrajinu. V Kazachstánu je zjevný odklon k muslimskému radikalismu, který neuznává jiná náboženství a ateismus, což je pro žalobce značně riskantní.
6. Na závěr žalobce zmínil, že z důvodu svého pacifistického a ateistického přesvědčení má obavu z plnění branné povinnosti. S přihlédnutím ke svému věku a zdravotnímu stavu je pravděpodobné, že by po návratu do země původu byl nucen nastoupit vojenskou službu, kde by byl pravděpodobně šikanován a diskriminován pro své ateistické smýšlení a také z důvodu jeho pobytu v Evropě. Také podle něj je vysoce pravděpodobné, že bude vyslán do boje proti svému přesvědčení a ideologii, či za účelem potlačení protestů obyvatelstva, se kterými osobně spíše sympatizuje.
7. S ohledem na výše uvedené poté žalobce navrhnul, aby krajský soud žalobě vyhověl a ve smyslu ustanovení § 78 s. ř. s. žalované rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém vyjádření nejdříve odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že v něm jsou vypořádány všechny důvody, které po poučení o povinnosti vypovídat pravdivě žalobce ve správním řízení uvedl.
9. Dále uvedl, že k nově uvedeným důvodům, které podle něj byly žalobci známy již v průběhu správního řízení, uvedl, že šlo o nepřípustné rozšiřování azylových důvodů, pro něž má být mezinárodní ochrana udělena a to až v důsledku negativního rozhodnutí žalovaného s cílem posunout důvody žádosti k příznivějšímu rozhodnutí, a soud by k nim proto neměl přihlížet.
10. Měl za to, že odůvodnění v logickém sledu a srozumitelně reaguje na zjištěné skutečnosti. Žalobci nebyla udělena ani doplňková ochrana, neboť nebyla shledána přítomnost opodstatněných obav ze skutečného nebezpečí vážné újmy.
11. Nakonec shrnul, že neshledal žalobu jako způsobilou ke zpochybnění jím vyslovených závěrů. Napadené rozhodnutí považoval za věcně správné, zákonné a přezkoumatelné, netrpící vadami. Také odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, sp. zn. 5 Azs 37/2003, v němž je uvedeno, že „poskytnutí azylu je specifickým

důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze je zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území republiky tak, jak jsou upraveny zákonem č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR.“ Podle žalovaného bylo tudíž třeba, aby žalobce řešil situaci v souladu s právě zmíněným zákonem.

12. S ohledem na shora uvedené závěrem navrhnul, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, protože s takovým postupem souhlasili jak žalobce, tak žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
14. V přezkumném řízení soud ověřil z obsahu správního spisu následující rozhodné skutečnosti.
15. Žalobce podal dne 9. 2. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 23. 2. 2022 poskytl žalobce údaje k podané žádosti. Při této příležitosti uvedl, že do České republiky přicestoval z Kazachstánu, byl bez náboženského přesvědčení a nesympatizuje s žádnou politickou stranou. Do České republiky přicestoval již v roce 2019. Také uvedl, že dva měsíce před datem pohovoru mu byl odcizen pas i občanský průkaz, toto nikde nehlásil. Jako důvod přicestování do ČR žalobce uvedl, že tak rozhodli jeho rodiče. On jejich rozhodnutí akceptoval, považoval se za fatalistu, co osud přinesl, tak to bral. Jeho rodiče zůstali v Kazachstánu. Dále žalobce uvedl, že měl platné studijní vízum, které platilo do srpna 2020, poté pobýval v ČR nelegálně. Studoval v Praze český jazyk, filozofii a umělecký kurs, ze studia byl vyloučen v květnu 2020. Následně pracoval na poště, v komunálních službách a ve skladu. Žalobce byl také odsouzen pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, za což mu byl uložen trest vyhoštění v délce trvání 3 let.
16. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že žádost podal až po třech letech pobytu v ČR z důvodu událostí, které se v Kazachstánu odehrály v lednu 2022. Konkrétně uvedl, že v Kazachstánu nastanou změny, které národ nechce, podle něj se tam jedná o deindustrializaci a ke změnám k lepšímu to nepovede. Tyto informace čerpal z internetu, kde komunikoval s lidmi, kteří o tom měli informace. Myslel si také, že rozumí politice a lidé, se kterými komunikuje, rozumí událostem, osobně je ale nezná, jsou z Ruska a Kazachstánu.
17. Ke svému životu v Kazachstánu uvedl, že tam vystudoval střední školu a s celou rodinou žil v domě jeho prarodičů. Žádné problémy v Kazachstánu neměl, a to ani se státními orgány. Jeho matka pracovala na daňovém úřadě a otec jako účetní. Aktuálně byl v kontaktu pouze s matkou. Měl spor ve škole se spolužáky, protože měl rád ruštinu a ostatní ne, nešlo ale podle něj o nic zásadního.
18. Návratu se obává, protože na Kazachstán čeká velké nebezpečí, které se sice ještě nestalo, ale stane se. Domnívá se, že u událostí z ledna 2022 to neskončí, dojde k nepokojům a lidé budou chtít změny. Pokud by se změnila vláda a u moci byli jiní lidé, do země původu by se vrátil.

19. Jako důvod žádosti uvedl, že je ve věku brance a mohou ho odvést do armády, kde by se mohl účastnit budoucích událostí v Kazachstánu, to ale nechtěl. Předvolání prozatím nedostal, ale jelikož je to v Kazachstánu povinné, myslí si, že ho obdrží ihned po návratu. Nastoupit do armády nechtěl, protože je pacifistou a protože si myslí, že stát je nezákonné zřízení, on sám sympatizoval s kosmopolitním internacionalismem a vojenskou službu vnímal jako represi vůči lidu.
20. Závěrem dodal, že lidé budou i po událostech v zemi původu v lednu 2022 neklidní a frustrovaní. Nebudou rozumět tomu, proč nedošlo ke změně. Předchozí vládní činitelé podle něj měli blízké vztahy s Ruskem, nová vláda však bude hledat spojence v Číně a muslimských zemích, pokud ale v Kazachstánu vzroste muslimský vliv, nechtěl se tam vracet, v takovém Kazachstánu pro něj není místo.
21. Jako podklady pro rozhodnutí si žalovaný opatřil kazašský Zákon o vojenské službě a statusu osob vykonávajících vojenskou službu, článek 387 Trestního zákoníku Republiky Kazachstán – Vyhýbání se vojenské službě, Informaci OAMP – Bezpečností a politická situace v zemi a Informaci OAMP – Protesty v lednu 2022.
22. Následující odstavce se věnují právnímu hodnocení nadepsaného soudu.
23. Podle § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
24. Podle § 13 odst. 1 zákona o azylu se azyl udělí rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.
25. Podle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
26. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle odstavce 2 téhož paragrafu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
27. Podle § 14b odst. 1 zákona o azylu se rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za

účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.

28. Podle článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU (dále jen „směrnice“), členské státy pro dosažení souladu s odstavcem 1 zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně. K tomu poté z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 – 32: „I za přímé aplikace čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany ve vztahu k možnosti uplatňovat nové skutečnosti platí, že lze vznášet pouze takové, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem... V případě přímého účinku čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU by povinností krajského soudu bylo přezkoumat skutkovou i právní stránku případu ve věci mezinárodní ochrany ke dni svého rozhodnutí. Žadatel o mezinárodní ochranu má však též primární povinnost uvést v řízení před správním orgánem všechny skutečnosti, které jsou mu známy a které mohou být relevantní z hlediska možného udělení mezinárodní ochrany, a dát příležitost správnímu orgánu, aby o takto přednesených důvodech jeho žádosti kvalifikovaně rozhodl... Neuvedl-li stěžovatel v řízení před správním orgánem posuzujícím jeho žádost všechny relevantní skutečnosti, neumožnil mu je kvalifikovaně posoudit a učinit součástí rozhodnutí, musí nést riziko v podobě zamítavého rozhodnutí. Povinnost určenou čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztržštění vylíčení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení. Jedná se o opatření, které má zamezit nesprávnému posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů a závažných změn situace v zemi jejich původu či jejich osobních poměrů.“
29. Dále také z nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 425/16: „Ústavní soud tedy uzavírá, že § 75 odst. 1 soudního řádu správního nelze vykládat způsobem, že v řízení o mezinárodní ochraně lze před soudem vznášet nové důvody výlučně, pouze pokud je žadatel o mezinárodní ochranu nemohl uvést již v řízení před správním orgánem bez vlastního zavinění. Vždy je nutno zohlednit povahu těchto nových skutečností a situaci konkrétního žadatele. Teprve takové posouzení naplní právo na účinný prostředek nápravy, případně i účinnost práva na azyl podle čl. 43 Listiny... Podle Ústavního soudu je však nutno zohlednit, že existuje i řada dalších ospravedlnitelných důvodů, proč žadatel o azyl nesdělí všechny relevantní důvody pro udělení azylu již před ministerstvem jako orgánem prvního stupně. Některé z nich uvádí Úřad Vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky (UNHCR): dotazování při osobním pohovoru se této skutečností netýkalo a konkrétní informaci nezjistilo; osobní pohovor nebyl proveden; žadatel nemusel pochopit relevanci některých skutečností pro žádost o mezinárodní ochranu; trauma, stud nebo jiné zábrany mohly zabránit úplnému ústnímu svědectví při osobním pohovoru (zejména v případě těch, kteří přežili mučení, sexuální násilí či pronásledování z důvodu sexuality); pohlaví tazatele nebo tlumočníka mohlo být pro žadatele zábranou.“
30. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020 – 45, pak „samotné plnění branné povinnosti nelze bez dalších souvislostí považovat za důvod pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 ani § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, pokud se ovšem jedná o plnění takové povinnosti v regulérní armádě demokratického právního státu, které je v souladu s vnitrostátním i mezinárodním právem, a pokud je daným státem

respektována možnost odepření výkonu takové vojenské služby z důvodu svědomí či náboženského přesvědčení, ať již zavedením náhradní (civilní) služby nebo jiným způsobem, nebo přinejmenším, pokud takové odepření výkonu vojenské služby není ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. c) směrnice 2011/95/EU trestáno nepřiměřenými nebo diskriminačními sankcemi. Branná povinnost spojená s účastí na ozbrojeném konfliktu naopak může být důvodem pro udělení azylu dle § 12 písm. b) citovaného zákona mimo jiné tehdy, pokud žadateli ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. e) uvedené směrnice hrozí trestní stíhání nebo trest za odepření výkonu takové vojenské služby během konfliktu za situace, kdy by tento výkon mohl zahrnovat přímou či nepřímou účast žadatele na mezinárodních válečných zločinech, zločinech proti lidskosti, jiných vážných nepolitických zločinech nebo činech, které jsou v rozporu se zásadami a cíli OSN, a pokud je zároveň dána souvislost mezi tímto způsobem pronásledování žadatele a azylově relevantními důvody pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) uvedeného zákona, resp. čl. 2 písm. d) a čl. 10 citované směrnice.“ K tomu také např. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 29.3.2004, č.j. 5 Azs 4/2004 – 49 nebo ze dne 10.10.2003, č.j. 2 Azs 15/2003-81.

31. Zdejší soud nejprve uvádí, že žalobce v žalobě poněkud rozšířil svou argumentaci oproti argumentaci, kterou použil ve správním řízení. Předně žalobce dříve netvrdil, že mu z důvodu ateistického smýšlení hrozí v zemi původu pronásledování, tvrdil toliko, že se domnívá, že v Kazachstánu je rostoucí vliv muslimského náboženství. Nově v žalobě také tvrdil, že zná jedince, kteří jsou ze strany radikálních muslimů vězněni a že se radikální muslimové infiltrují do státní správy. Dodal také, že je v Kazachstánu zjevný odklon k muslimskému radikalismu. K obavě z plnění branné povinnosti poté v žalobě přidal tvrzení, že z důvodu jeho ateistického smýšlení bude v armádě diskriminován a šikanován, to i s ohledem na jeho delší pobyt v Evropě.
32. Ve světle shora uvedené judikatury je zřejmé, že důvody, kterými žalobce rozšířil svou žalobní argumentaci oproti argumentaci ve správním řízení, mohl uplatnit už dříve právě v řízení před správním orgánem. To zejména s ohledem k tomu, že tyto důvody se zaměřují na žalobcem tvrzený rostoucí vliv muslimů v Kazachstánu po lednu 2022. Žalobce podával žalobu a pohovor s ním byl realizován v únoru 2022. Správní orgán pak rozhodoval v říjnu 2022, je tedy zřejmé, že tyto skutečnosti mohl žalobce uplatnit již ve správním řízení.
33. Zdejší soud posoudil žalobcem nově uplatněné skutečnosti i ve smyslu shora zmíněného nálezu Ústavního soudu. I touto optikou ale krajský soud dospěl k závěru, že neuplatnění v žalobě uvedených argumentů ve správním řízení nemělo relevantní důvod. Přestože dotazy správního orgánu při pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu se podrobně nezabývaly žalobcovými obavami z muslimského radikalismu v zemi původu, nelze to správnímu orgánu vytýkat. Správní orgán nemůže za žadatele domýšlet, kam svými odpověďmi míří nebo jak by je měl dále rozšířit.
34. Za podstatnou tak zdejší soud považoval námitku nedostatečně posouzeného skutkového stavu případu, respektive argument žalobce, že žalovaný se dostatečně nezabýval politickou situací v zemi původu. Další podstatnou námitkou pak byla obava žalobce z nastoupení vojenské služby, i když i tu žalobce rozšířil o obavu spojenou s jeho ateistickým smýšlením, což mohl uplatnit již ve správním řízení.
35. Dle názoru zdejšího soudu si žalovaný opatřil dostatek relevantních materiálů pro posouzení situace v zemi původu žalobce. Žalobce při pohovoru uvedl, že po protestech

v lednu 2022 nastanou v Kazachstánu změny, že na Kazachstán čeká velké nebezpečí a že dojde k dalším nepokojům. Také uvedl, že nová vláda bude hledat spojence v Číně a muslimských zemích. Nutno poznamenat, že zdrojem těchto informací mu dle jeho vyjádření byli nekonkrétní lidé z Kazachstánu a Ruska, se kterými komunikuje na internetu. Z těchto neurčitých vyjádření nebylo jasné, na co přesně se má žalovaný při zjišťování politické situace v zemi původu zaměřit, proto mu nelze vytýkat, že si opatřil zprávy týkající se bezpečností a politické situace a protestů v zemi v lednu 2022. Krajský soud tak neshledal námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu ve vztahu k situaci v zemi původu za důvodnou.

36. I s žalobcem uváděnou obavou z nastoupení k vojenské službě se dle názoru zdejšího soudu žalovaný vypořádal dostatečně. Žalobcem uváděná obava se v nynější situaci v zemi jeho původu netýká nastoupení vojenské služby s účastí na ozbrojeném konfliktu, nic ani nenasvědčuje tomu, že by se jako příslušník ozbrojených složek měl dopouštět válečných zločinů nebo zločinů proti lidskosti. V jeho případě by se jednalo o běžnou povinnou vojenskou službu v době míru, která dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není relevantním azylovým důvodem.
37. Dále, jak žalovaný ověřil ze zpráv týkajících se vojenské služby v Kazachstánu a případně zpráv týkajících se vyhýbání vojenské službě, žalobci nehrozí ze strany orgánů veřejné moci nepřiměřené nebo diskriminační sankce. Potencionální trest odnětí svobody v délce trvání tří let, jenž je nejtvrdší možnou sankcí za vyhýbání se vojenské službě, není i dle krajského soudu diskriminační ani nepřiměřený.
38. Pakliže žalobce v žalobě uvedl, že mu při plnění branné povinnosti hrozí šikana a diskriminace z důvodu jeho ateistického smýšlení, jedná se o další žalobní důvod, který mohl být uplatněn již ve správním řízení, proto i tuto námitku neshledal zdejší soud, ve světle shora uvedené judikatury, za důvodnou.
39. Zbývá ještě poznamenat, že, jak žalobce sám ve správním řízení uvedl, nečelil nikdy v minulosti v Kazachstánu žádným problémům, jeho obavy z toho, co by se mohlo stát v případě návratu do země původu, jsou čistě hypotetické, nic nenasvědčovalo tomu, že by po návratu do Kazachstánu měl být vystaven jednání ze strany orgánů veřejné moci, jež by mohlo být azylově relevantním.
40. Pro nedůvodnost žaloby svědčí i skutečnost, že žalobce požádal o přiznání mezinárodní ochrany až po několika letech pobytu v České republice, resp. poté co byl v České republice pravomocně odsouzen pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, za což mu byl uložen trest vyhoštění v délce trvání 3 let. Tento rozsudek nabyt právní moci 15. 12. 2021, žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce 9. 2. 2022. S úvahami žalovaného o účelovosti této žádosti se tak krajský soud s ohledem na shora uvedenou časovou souvislost plně ztotožňuje.
41. Krajský soud tak uzavírá, že neshledal ani jednu z žalobních námitek důvodnou. Žalovaný si obstaral dostatek materiálů pro objasnění skutkového stavu a situace v zemi původu žalobce, a to jak ve vztahu k tamější politické situaci, tak k odepření vojenské služby. Nově uplatněné námitky považoval zdejší soud za nedůvodné z toho důvodu, že tyto mohl žalobce uplatnit již v předcházejícím řízení, avšak neučinil tak.
42. Žalobou napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

43. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Z obsahu soudního spisu je však patrné, že žalovanému žádné náklady v řízení před soudem nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 17. května 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce